

4252 LLEI ORGÀNICA 1/1992, de 21 de febrer, sobre protecció de la seguretat ciutadana. («BOE» 46, de 22-2-1992.)

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica,

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La protecció de la seguretat ciutadana i l'exercici de les llibertats públiques constitueixen un binomi inseparable, i els dos conceptes són requisits bàsics de la convivència en una societat democràtica.

La Constitució, d'altra banda, estableix una atribució genèrica de competència a l'Estat en matèria de seguretat pública (article 149.1.29) i, específicament, atribueix a les forces i cossos de seguretat, sota la dependència del Govern, la tasca de protegir el lliure exercici dels drets i llibertats i de garantir la seguretat ciutadana (article 104.1), i la seva regulació afecta l'exercici d'alguns drets fonamentals, com el dret a la llibertat, a la lliure circulació pel territori nacional i a entrar i sortir lliurement d'Espanya o el dret de reunió.

Des de la promulgació de la Constitució, en un procés ininterromput, les Corts Generals han intentat mantenir un equilibri positiu entre llibertat i seguretat, i han habilitat les autoritats corresponents per al compliment dels deures constitucionals en matèria de seguretat, mitjançant l'aprovació de lleis orgàniques generals com la de l'1 de juny de 1981, dels estats d'alarma, excepció i setge; la de l'1 de juliol de 1985, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya, o la de 13 de març de 1986, de forces i cossos de seguretat. Així mateix, s'han aprovat lleis especials, com la de 15 de juliol de 1983, reguladora del dret de reunió; la de 21 de gener de 1985, sobre protecció civil, o la de 25 de juliol de 1989, de bases sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària; també s'han inclòs mesures de prevenció de la violència en els espectacles esportius mitjançant la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, que dedica a la matèria el títol IX.

Tanmateix, per completar les facultats o potestats de les autoritats actualitzades i adequades a la Constitució, i amb la finalitat de protegir la seguretat ciutadana, es considera necessari establir l'àmbit de responsabilitat de les autoritats administratives en matèries com la fabricació, el comerç, la tinença i l'ús d'armes i explosius; concentracions públiques en espectacles; documentació personal de nacionals i estrangers a Espanya; així com regular determinades activitats d'especial interès i responsabilitat per a les forces i cossos de seguretat.

La consideració de fenòmens col·lectius que impliquen l'aparició d'amenaces, coaccions o accions violentes, amb greus repercussions en el funcionament dels serveis públics i en la vida ciutadana determina, al seu torn, la necessitat d'un tractament adequat a la naturalesa d'aquests fenòmens i adaptat a les exigències constitucionals.

Amb tot això, es completa la derogació formal de la Llei d'ordre públic, tan emblemàtica del règim polític anterior i que ha caigut pràcticament en desús, amb independència del fet que en diversos aspectes del seu articulat hagi estat expressament derogada.

El capítol II de la nova Llei regula les activitats relacionades amb armes i explosius, i habilita la Intervenció de l'Estat en tot el procés de producció i venda, així com en la tinença i l'ús d'aquests, amb el reconeixement de l'abast

restrictiu de les autoritzacions administratives per a això, la regulació de la prohibició de determinades armes, municions i explosius especialment perillosos i amb la consideració de sector amb regulació específica en matèria d'establiment la fabricació, el comerç o la distribució d'armes o explosius.

Així mateix, es disposen les finalitats a què han de tendir les mesures de policia que ha de dictar el Govern en matèria d'espectacles públics i activitats recreatives, i es deixen de banda les competències que, en aquest punt, tenen reconegudes les comunitats autònomes mitjançant els seus estatuts corresponents.

També s'estableix el dret i el deure d'obtenir el document nacional d'identitat a partir dels catorze anys, que té per si sol suficient valor per acreditar la identitat dels ciutadans, i es garanteix en tot cas el respecte al dret a la intimitat de la persona, sense que les dades que hi figurin puguin ser relatives a raça, religió, opinió, ideologia, afiliació política o sindical, o creences. Es regula l'expedició del passaport o document que el substitueix, i s'estableix, d'altra banda, el deure d'identificació dels estrangers que estiguin a Espanya, sense que puguin ser privats d'aquesta documentació, llevat dels mateixos supòsits previstos per al document nacional d'identitat.

Finalment, s'habilita el Govern per portar a terme la regulació de determinades actuacions de registre documental i informació d'activitats cada vegada de més rellevància per a la seguretat ciutadana, entre les quals hi ha la circulació d'embarcacions d'alta velocitat, així com el deure de determinades entitats o establiments, que generin riscos directes per a tercers o siguin especialment vulnerables, d'adoptar les mesures de seguretat que siguin necessàries.

En el capítol III s'habilita per realitzar actuacions dirigides al manteniment i al restabliment de la seguretat ciutadana, particularment en supòsits de desordres col·lectius o d'inseguretat pública greus. Així, queden facultades les autoritats per al tancament de locals o establiments i per a l'evacuació d'immobles en situacions d'emergència o en circumstàncies que ho facin imprescindible, i també per a la suspensió dels espectacles, desallotjament de locals i tancament provisional d'establiments quan hi tinguin lloc greus alteracions de l'ordre. Es preveu la limitació o restricció de la circulació o permanència en vies o llocs públics en supòsits d'alteració de l'ordre o la seguretat ciutadana. Es possibilita l'establiment de controls en les vies, llocs o establiments públics, amb la finalitat de descobrir i detenir els participis en un fet delictiu i de aprehendre els instruments, efectes o proves d'aquest.

Es regulen les condicions en què els agents de les forces i cossos de seguretat, sempre que això sigui necessari per a l'exercici de les funcions de protecció de la seguretat que els corresponen, poden requerir la identificació de les persones. Si no es poden identificar per qualsevol mitjà, poden ser instades a acudir a una dependència policial pròxima als únics efectes de la identificació. No s'altera, doncs, el règim vigent de l'institut de la detenció, que només es pot seguir produint si es tracta d'un sospitós d'haver comès un delictes i no per la impossibilitat d'identificació. Els que es preveuen són supòsits de resistència o negativa infonamentada a la identificació, que tindrien les conseqüències que per a aquestes infraccions deriven del Codi penal vigent.

Es regulen, així mateix, les condicions i els termes en què, de conformitat amb el que permeten la Constitució i les lleis, es pot prescindir del manament judicial per entrar en domicilis, pel que fa a les tasques de persecució de fenòmens delictius tan preocupants per a la seguretat dels ciutadans com són els relacionats amb el narcotràfic.

El capítol IV estableix un règim sancionador que permet el compliment de les finalitats de la Llei i de les corresponents garanties constitucionals. Tipifica les infracci-

ons contra la seguretat ciutadana, i fa la graduació entre infraccions molt greus, infraccions greus i infraccions lleus; entre les infraccions greus s'hi inclouen de manera específica el consum en llocs públics i la tinença il·lícita de drogues tòxiques o substàncies estupefaents, les quals poden ser sancionades, a més, amb la suspensió del permís de conduir de vehicles de motor fins a tres mesos, i amb la retirada de permisos o llicències d'armes. Atenent el fi resocialitzador i no exclusivament retributiu de la sanció, es regula en aquesta Llei, per a aquests supòsits, la possibilitat de suspensió de les sancions en els casos en els quals l'infractor se sotmeti a un tractament de deshabitació en un centre o servei degudament acreditat. Així mateix, aquest capítol IV determina les sancions que es poden imposar i les autoritats competents per fer-ho, i s'estableix un procediment sancionador amb les degudes garanties. D'altra banda, es disposa l'obligació del Ministeri Fiscal de remetre testimoni de les sentències absolutories o actes de sobreseïment i arxivament, quan els fets no siguin constitutius d'infracció penal, si poden constituir infracció administrativa de les que preveu aquesta Llei.

Finalment, aquesta Llei, en virtut del que estableixen la disposició addicional, les disposicions finals primera i segona, i també els articles 2 i concordants, és clarament respectuosa amb el sistema competencial que es desprèn de la Constitució, tal com el defineixen els articles 104 i 149.1.29, la Llei orgànica 2/1986, de forces i cossos de seguretat, i els estatuts d'autonomia de les comunitats amb competències en aquesta matèria. Així mateix, les autoritats locals han de seguir exercint les facultats que els corresponguin, d'acord amb la Llei orgànica de forces i cossos de seguretat i la legislació de règim local, espectacles públics i activitats classificades.

S'estima que així es pot facilitar i orientar la tasca de protegir un àmbit de seguretat i convivència en el qual sigui possible l'exercici de drets i llibertats, mitjançant l'eliminació de la violència en les relacions socials i la remoció dels obstacles que s'oposin a la plenitud de les llibertats i drets, cosa que representa una de les principals raons de ser de les autoritats a què es refereix aquesta Llei i de les forces i cossos de seguretat a les seves ordres.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1

1. De conformitat amb el que disposen els articles 149.1.29 i 104 de la Constitució, correspon al Govern, a través de les autoritats i de les forces i cossos de seguretat a les seves ordres, protegir el lliure exercici dels drets i llibertats i garantir la seguretat ciutadana, crear i mantenir les condicions adequades a aquest efecte, i remoure els obstacles que ho impedeixin, sense perjudici de les facultats i els deures d'altres poders públics.

2. Aquesta competència comprèn l'exercici de les potestats administratives que preveu aquesta Llei, amb la finalitat d'assegurar la convivència ciutadana, l'eradicació de la violència i la utilització pacífica de les vies i espais públics, així com la de prevenir la comissió de delictes i faltes.

Article 2.

1. Als efectes d'aquesta Llei, són autoritats competents en matèria de seguretat:

- a) El ministre de l'Interior.
- b) Els titulars dels òrgans superiors i òrgans directius del Ministeri de l'Interior als quals s'atribueix aquest caràcter, en virtut de disposicions legals o reglamentàries.

c) Els governadors civils i els delegats del Govern a Ceuta i Melilla.

d) Els delegats del Govern en àmbits territorials inferiors a la província.

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, les autoritats locals han de seguir exercint les facultats que els corresponen, d'acord amb la Llei orgànica de forces i cossos de seguretat i la legislació de règim local, espectacles públics i activitats recreatives, així com d'activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses.

Article 3.

1. A més de les competències regulades en altres lleis, corresponen al Ministeri de l'Interior les competències en matèries d'armes i explosius; espectacles públics i activitats recreatives; documentació i identificació personal; i prevenció, manteniment i restabliment de la seguretat ciutadana, regulades en aquesta Llei.

2. Correspon, així mateix, al Ministeri de l'Interior la planificació, coordinació i control generals de la seguretat de les persones, edificis, instal·lacions, activitats i objectes d'especial interès, i proposar o disposar l'adopció de les mesures, o l'aprovació de les normes que siguin necessàries.

Article 4.

1. En les matèries subjectes a potestats administratives de policia especial no atribuïdes expressament a òrgans dependents del Ministeri de l'Interior, aquests només poden intervenir en la mesura necessària per assegurar la consecució de les finalitats que preveu l'apartat 2 de l'article 1.

2. Aquests òrgans, a través dels seus agents, han de prestar l'auxili executiu necessari a qualssevol altres autoritats públiques que ho requereixin per assegurar el compliment de les lleis.

Article 5.

1. Totes les autoritats i funcionaris públics en l'àmbit de les seves competències han de col·laborar amb les autoritats a què es refereix l'article 2 d'aquesta Llei i prestar-los l'auxili que sigui possible i adequat per a la consecució de les finalitats que preveu l'article 1.

2. Les autoritats competents, als efectes d'aquesta Llei, i els membres de les forces i cossos de seguretat, en cas que sigui necessari i en la mesura indispensable per al compliment de les funcions que els encomana aquesta Llei, també poden obtenir dels particulars la seva ajuda i col·laboració, sempre que no impliqui risc personal per a aquests, i disposar del que sigui estrictament necessari per assegurar el compliment de les lleis i l'exercici dels drets. Els qui pateixin danys o perjudicis per aquestes causes han de ser indemnitzats d'acord amb les lleis.

3. Totes les autoritats públiques i els seus agents que tinguin coneixement de fets que pertorbin greument la seguretat ciutadana i, en conseqüència, l'exercici de drets constitucionals, ho han de posar en coneixement de l'autoritat judicial o governativa.

CAPÍTOL II

Mesures d'acció preventiva i vigilància

SECCIÓ PRIMERA. ARMES I EXPLOSIUS

Article 6.

1. En l'exercici de la competència que li reconeix l'article 149.1.26 de la Constitució, l'Administració de l'Estat ha d'establir els requisits i les condicions de la fabricació i reparació d'armes, les seves imitacions i rèpliques, i de

les peces fonamentals; explosius, cartutxos i artificis piro-tècnics; així com els de circulació, emmagatzematge i comerç, adquisició i alienació; tinença i utilització. De la mateixa manera pot adoptar les mesures de control necessàries per al compliment d'aquells requisits i condicions.

2. Les autoritats i serveis als quals correspon exercir la intervenció poden efectuar en qualsevol moment les inspeccions i comprovacions que siguin necessàries en els diferents locals de les fàbriques, tallers, dipòsits, comerços i llocs d'utilització d'armes i explosius.

Article 7.

1. Es faculta el Govern per reglamentar les matèries i activitats a què es refereix l'article anterior, tenint en compte les circumstàncies que es poden produir en els diferents supòsits:

a) Mitjançant la subjecció de l'obertura i el funcionament de fàbriques, tallers, dipòsits, establiments de venda i llocs d'utilització i les activitats relacionades amb aquestes a requisits de catalogació o classificació, autorització, informació, inspecció, vigilància i control, així com a requisits especials d'habilitació per al personal encarregat de la seva manipulació.

b) Mitjançant l'obligatorietat de llicències o permisos per a la tinença i ús d'armes de foc l'expedició de les quals té caràcter restrictiu, especialment si es tracta d'armes de defensa personal, en relació amb les quals la concessió de les llicències o permisos s'ha de limitar a supòsits d'estricta necessitat.

c) Mitjançant la prohibició de determinades armes, municions i explosius, especialment perillosos, i també el dipòsit d'aquests.

2. La fabricació, comerç o distribució d'armes i explosius constitueix un sector amb una regulació específica en matèria de dret d'establiment, en els termes de l'article 20.2 de la Llei d'inversions estrangeres a Espanya i en tot cas sota el control dels ministeris de Defensa i de l'Interior.

SECCIÓ SEGONA. ESPECTACLES PÚBLICS I ACTIVITATS RECREATIVES

Article 8.

1. Tots els espectacles i activitats recreatives de caràcter públic estan subjectes a les mesures de policia administrativa que dicti el Govern, tenint en compte els fins següents:

a) Garantir la seguretat ciutadana davant els riscos que, per a les persones o els seus béns, poden derivar del comportament dels qui organitzin un espectacle o activitat recreativa, hi participin o el presenciïn.

b) Assegurar la convivència pacífica quan pugui ser perturbada per la celebració de l'espectacle o el desenvolupament de l'activitat.

c) Limitar les activitats dels locals i establiments públics a les que tenen autoritzades, i impedir, en tot cas, que s'hi exerceixin qualssevol altres que hi estiguin prohibides.

d) Fixar les condicions a les quals s'han d'ajustar l'organització, venda de localitats i horaris de començament i acabament dels espectacles o activitats recreatives, sempre que sigui necessari, perquè el seu desenvolupament transcorri amb normalitat.

2. Els espectacles esportius estan subjectes, en tot cas, a les mesures de prevenció de la violència que disposa el títol IX de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport.

SECCIÓ TERCERA. DOCUMENTACIÓ I IDENTIFICACIÓ PERSONAL

Article 9.

1. Tots els espanyols tenen dret que se'ls expedeixi el document nacional d'identitat, el qual ha de gaudir de la protecció que als documents públics i oficials atorguen les lleis, i que té, per si mateix, suficient valor per a l'acreditació de la identitat de les persones.

2. El document nacional d'identitat és obligatori a partir dels catorze anys. Aquest document és intransferible, i correspon al titular custodiar-lo i conservar-lo, i no pot ser-ne privat, ni tan sols temporalment, llevat dels supòsits en què, de conformitat amb el que preveu la llei, hagi de ser substituït per un altre document.

3. En el document nacional d'identitat hi han de constar la fotografia i la signatura del titular, i també les dades personals que es determinin per reglament, i s'hi ha de respectar el dret a la intimitat de la persona, sense que, en cap cas, les dades puguin ser relatives a raça, religió, opinió, ideologia, afiliació política o sindical o creences.

Article 10.

1. Els espanyols poden entrar en el territori nacional, en tot cas, acreditant la seva nacionalitat. Els qui vulguin sortir d'Espanya han d'estar proveïts de passaport o document que s'estableixi per reglament en els termes dels acords internacionals subscrits per Espanya, que tenen la mateixa consideració que el document nacional d'identitat.

2. El passaport o document que el substitueixi s'ha d'expedir als ciutadans espanyols, llevat que el sol·licitant hagi estat condemnat a penes o mesures de seguretat que comportin la privació o limitació de la llibertat de residència o de moviment, mentre no s'hagin extingit, o quan n'hagi prohibit l'expedició o la sortida d'Espanya l'autoritat judicial respecte a l'interessat que estigui inculpat en un procés penal. Als inclosos a la primera de les excepcions indicades, se'ls han d'expedir, no obstant això, aquests documents sempre que obtinguin l'autorització de l'òrgan judicial competent.

3. El passaport o document que el substitueixi s'ha d'expedir a qui estigui subjecte a pàtria potestat o tutela si disposa de l'autorització de qui l'exerceix o, si no, de l'òrgan judicial competent.

4. El passaport o document que el supleixi pot ser retirat per la mateixa autoritat a qui li correspon expedir-lo, si s'esdevenen les circumstàncies determinants de la denegació, com a conseqüència de les resolucions judicials a què es refereix l'apartat 2. En aquests casos, i en la mesura que el document nacional d'identitat sigui un document supletori del passaport, s'ha de proveir el titular d'un altre document als únics efectes d'identificació.

Article 11.

Els estrangers que estiguin en el territori espanyol estan obligats a disposar de la documentació que acrediti la seva identitat i el fet d'estar legalment a Espanya, d'acord amb el que disposen les normes vigents. No poden ser privats d'aquesta documentació llevat dels mateixos supòsits previstos per al document nacional d'identitat.

SECCIÓ QUARTA. ACTIVITATS RELLEVANTS PER A LA SEGURETAT CIUTADANA

Article 12.

1. Les persones naturals o jurídiques que duguin a terme activitats rellevants per a la seguretat ciutadana,

com les d'allotjament, comerç o reparació d'objectes usats, lloguer o el desballestament de vehicles de motor, o compravenda de joies i metalls preciosos, han de portar a terme les actuacions de registre documental i informació que preveu la normativa vigent.

2. Per motius de seguretat, es pot sotmetre a restriccions la navegació d'embarcacions d'alta velocitat, i els seus titulars han de realitzar les actuacions de registre documental i informació que preveu la normativa vigent.

3. De la mateixa manera, el Govern pot acordar la necessitat de registre per a la fabricació, emmagatzematge i comerç de productes químics susceptibles de ser utilitzats en l'elaboració o transformació de drogues tòxiques, estupefaents, substàncies psicòtropes i altres greument nocives per a la salut.

SECCIÓ CINQUENA. MESURES DE SEGURETAT EN ESTABLIMENTS I INSTAL·LACIONS

Article 13.

1. El Ministeri de l'Interior pot ordenar, de conformitat amb el que es disposi per reglament, l'adopció de les mesures de seguretat necessàries en establiments i instal·lacions industrials, comercials i de serveis, per prevenir la comissió dels actes delictius que es puguin cometre contra ells, quan generin riscos directes per a tercers o siguin especialment vulnerables.

2. No obstant això, les autoritats competents poden eximir de la implantació o el manteniment de mesures de seguretat obligatòries els establiments si les circumstàncies que es donen en el cas concret les fan innecessàries o improcedents.

3. L'obertura dels establiments obligats a adoptar mesures de seguretat està condicionada a la comprovació, per les autoritats competents, de la seva idoneïtat i suficiència.

4. Els titulars dels establiments i instal·lacions són responsables de l'adopció o instal·lació de les mesures de seguretat obligatòries, d'acord amb les normes que respectivament les regulin, i també del seu funcionament efectiu i de la consecució de la finalitat protectora i preventiva pròpia de cada mesura, sense perjudici de la responsabilitat que sobre això puguin incórrer els seus empleats.

CAPÍTOL III

Actuacions per al manteniment i restabliment de la seguretat ciutadana

Article 14.

Les autoritats competents, d'acord amb les lleis i reglaments, poden dictar les ordres o prohibicions i disposar les actuacions policials estrictament necessàries per assegurar la consecució de les finalitats que preveu l'article 1 d'aquesta Llei.

Article 15.

L'autoritat competent pot acordar, com a mesures de seguretat extraordinàries, el tancament o desallotjament de locals o establiments, l'evacuació d'immobles o el dipòsit d'explosius, en situacions d'emergència que les circumstàncies del cas facin imprescindible i mentre aquestes durin.

Article 16.

1. Les autoritats a què es refereix aquesta Llei han d'adoptar les mesures necessàries per protegir la celebració de reunions o manifestacions i d'espectacles públics, i

han de procurar que no es pertorbi la seguretat ciutadana. Tanmateix, poden suspendre els espectacles i disposar el desallotjament dels locals i el tancament provisional dels establiments públics mentre no hi hagi altres mitjans per evitar les alteracions greus de la seguretat que s'estiguin produint.

2. Les autoritats, per mitjà de les forces i cossos de seguretat, poden dissoldre, en la forma que menys perjudiqui, les reunions en llocs de trànsit públic i les manifestacions, en els supòsits que preveu l'article 5 de la Llei orgànica 9/1983, de 15 de juliol, reguladora del dret de reunió. També poden dissoldre les concentracions de vehicles a les vies públiques i retirar els vehicles o qualssevol altra classe d'obstacle si impedeixen, posen en perill o dificulten la circulació per aquestes vies.

Article 17.

1. Abans de portar a terme les mesures a què es refereixen els articles anteriors, les unitats actuants de les forces i cossos de seguretat han d'avisar d'aquestes mesures les persones afectades.

2. En cas que es produeixin alteracions de la seguretat ciutadana amb armes o amb altres mitjans d'acció violenta, les forces i cossos de seguretat poden dissoldre la reunió o manifestació o retirar els vehicles i obstacles, sense necessitat d'avís previ.

3. En els casos a què es refereixen els articles anteriors, els empleats d'empreses privades de vigilància i seguretat, si n'hi ha, han de col·laborar amb les forces i cossos de seguretat, respecte a l'interior dels locals o establiments on prestin servei.

Article 18.

Els agents de l'autoritat poden realitzar, en tot cas, les comprovacions necessàries per impedir que a les vies, llocs i establiments públics es portin o s'utilitzin il·legalment armes, i han de procedir a la seva ocupació. Poden procedir a l'ocupació temporal, fins i tot de les que es portin amb llicència o permís i de qualssevol altres mitjans d'agressió, si es considera necessari, per tal de prevenir la comissió de qualsevol delictes, o quan hi hagi perill per a la seguretat de les persones o de les coses.

Article 19.

1. Els agents de les forces i cossos de seguretat poden limitar o restringir, pel temps imprescindible, la circulació o permanència a les vies o llocs públics en supòsits d'alteració de l'ordre, la seguretat ciutadana o la convivència pacífica, quan sigui necessari per al seu restabliment. Així mateix, poden ocupar preventivament els efectes o instruments susceptibles de ser utilitzats per a accions il·legals, i donar-los la destinació que legalment sigui procedent.

2. Per al descobriment i la detenció dels qui participin en un fet delictiu que causi una greu alarma social i per a la recollida dels instruments, efectes o proves del mateix fet, es poden establir controls a les vies, llocs o establiments públics, en la mesura indispensable als fins d'aquest apartat, per tal de procedir a la identificació de les persones que transitin o hi siguin, al registre dels vehicles i al control superficial dels efectes personals amb la finalitat de comprovar que no es porten substàncies o instruments prohibits o perillosos. El resultat de la diligència s'ha de posar immediatament en coneixement del Ministeri Fiscal.

Article 20.

1. Els agents de les forces i cossos de seguretat poden requerir, en l'exercici de les seves funcions d'indagació o prevenció, la identificació de les persones i realit-

zar les comprovacions pertinents en la via pública o en el lloc on s'hagi fet el requeriment, sempre que el coneixement de la identitat de les persones requerides sigui necessari per a l'exercici de les funcions de protecció de la seguretat que als agents encomanen aquesta Llei i la Llei orgànica de forces i cossos de seguretat.

2. Si no s'aconsegueix la identificació per qualsevol mitjà, i quan sigui necessari als mateixos fins de l'apartat anterior, els agents, per impedir la comissió d'un delictes o falta, o per sancionar una infracció, poden requerir els qui no puguin ser identificats perquè els acompanyin a dependències pròximes i que disposin dels mitjans adequats per realitzar les diligències d'identificació, a aquests únics efectes i pel temps imprescindible.

3. A les dependències a què fa referència l'apartat anterior, s'hi ha de portar un llibre registre en el qual s'han de fer constar les diligències d'identificació realitzades en aquelles, així com els motius i durada d'aquestes, que ha d'estar en tot moment a disposició de l'autoritat judicial competent i del Ministeri Fiscal. No obstant això, el Ministeri de l'Interior ha de remetre periòdicament un extracte de les diligències d'identificació al Ministeri Fiscal.

4. En els casos de resistència o negativa infonamentada a identificar-se o a realitzar voluntàriament les comprovacions o pràctiques d'identificació, cal atènyer-se al que disposen el Codi penal i la Llei d'enjudiciament criminal.

Article 21.

1. Els agents de les forces i cossos de seguretat només poden procedir a l'entrada i registre en un domicili en els casos que permet la Constitució i en els termes que fixen les lleis.

2. Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, és causa legítima per a l'entrada i el registre del domicili per un delictes flagrant el coneixement fonamentat per part de les forces i cossos de seguretat que els porti a la constància que s'està cometent o s'acaba de cometre algun dels delictes que, en matèria de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicòtropes, castiga el Codi penal, sempre que la intervenció urgent dels agents sigui necessària per impedir la consumació del delictes, la fugida del delinqüent o la desaparició dels efectes o instruments del delictes.

3. És causa legítima suficient per a l'entrada en el domicili la necessitat d'evitar danys imminents i greus a les persones i a les coses, en supòsits de catàstrofe, calamitat, ruïna imminent o altres semblants de necessitat extrema i urgent.

En aquests supòsits, i per a l'entrada en edificis ocupats per organismes oficials o entitats públiques, no és necessari el consentiment de l'autoritat o funcionari que els tingui al seu càrrec.

4. Quan per les causes que preveu aquest article les forces i cossos de seguretat entrin en un domicili, han de remetre sense dilació l'acta o atestat que redactin a l'autoritat judicial competent.

Article 22.

1. Per obtenir el compliment de les ordres dictades en aplicació d'aquesta Llei, les autoritats competents per imposar les sancions que aquesta estableix poden imposar multes en els termes de l'article 107 de la Llei de procediment administratiu.

2. En tot cas s'ha de donar un termini suficient per complir el que es disposa, d'acord amb la naturalesa i els fins de l'ordre, transcorregut el qual es pot procedir a la imposició de les multes en proporció a la gravetat de l'incompliment. Les multes no han d'excedir les 25.000 pesetes, per bé que se'n pot augmentar successivament l'import en el 50 per 100 en cas de reiteració de l'incompliment,

sense que pugui sobrepassar els límits quantitius màxims establerts per a les sancions.

CAPÍTOL IV

Règim sancionador

SECCIÓ PRIMERA. INFRACCIONS

Article 23.

Als efectes d'aquesta Llei, constitueixen infraccions greus:

a) La fabricació, reparació, emmagatzematge, comerç, adquisició o alienació, tinença o utilització d'armes prohibides o explosius no catalogats; d'armes reglamentàries o explosius catalogats sense la documentació o autorització requerits o excedint-se dels límits permesos, quan aquestes conductes no siguin constitutives d'infracció penal.

b) L'omissió o insuficiència en l'adopció o eficàcia de les mesures o precaucions obligatòries per garantir la seguretat de les armes o dels explosius.

c) La celebració de reunions en llocs de trànsit públic o de manifestacions, incomplint el que preveuen els articles 8, 9, 10 i 11 de la Llei orgànica 9/1983, reguladora del dret de reunió, la responsabilitat de les quals correspon als organitzadors o promotors, sempre que aquestes conductes no siguin constitutives d'infracció penal.

d) L'obertura d'establiments i la celebració d'espectacles públics o activitats recreatives sense l'autorització o excedint-ne els límits.

e) L'admissió en locals o establiments d'espectadors o usuaris en un nombre superior al que correspongui.

f) La celebració d'espectacles públics o activitats recreatives trencant la prohibició o suspensió ordenada per l'autoritat corresponent.

g) La provocació de reaccions en el públic que alterin o puguin alterar la seguretat ciutadana.

h) La tolerància del consum il·legal o el tràfic de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicòtropes en locals o establiments públics o la falta de diligència a fi d'impedir-los per part dels propietaris, administradors o encarregats dels locals.

i) L'incompliment de les restriccions a la navegació per reglament imposades a les embarcacions d'alta velocitat.

j) L'al·legació de dades o circumstàncies falses per obtenir les documentacions que preveu aquesta Llei, sempre que no constitueixi infracció penal.

k) La manca dels registres que preveu el capítol II d'aquesta Llei per a les activitats amb transcendència per a la seguretat ciutadana.

l) La negativa d'accés o l'obstaculització de l'exercici de les inspeccions o controls reglamentaris, establerts de conformitat amb el que disposa aquesta Llei, en fàbriques, locals, establiments, embarcacions i aeronaus.

m) Originar desordres greus en les vies, espais o establiments públics o causar danys greus als béns d'ús públic, sempre que no constitueixi infracció penal.

n) L'obertura d'un establiment, l'inici de les seves activitats o el desenvolupament del seu funcionament sense l'autorització o sense adoptar totalment o parcialment les mesures de seguretat obligatòries o quan aquestes no funcionin o ho facin defectuosament, o abans que l'autoritat competent hagi expressat la seva conformitat amb aquestes.

ñ) La comissió d'una tercera infracció lleu dins el termini d'un any, que se sanciona com a infracció greu.

Article 24.

Les infraccions tipificades en els apartats a), b), c), d), e), f), h), i), l) i n) de l'article anterior es poden considerar molt greus, tenint en compte l'entitat del risc produït o del perjudici causat, o quan suposin un atemptat contra la salubritat pública, hagin alterat el funcionament dels serveis públics, els transports col·lectius o la regularitat dels proveïments, o s'hagin produït amb violència o amenaça col·lectives.

Article 25.

1. Constitueixen infraccions greus a la seguretat ciutadana el consum en llocs, vies, establiments o transports públics, així com la tinença il·lícita, encara que no estigui destinada al tràfic de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicòtropes, sempre que no constitueixi infracció penal, així com l'abandonament en els llocs esmentats d'estrís o instruments utilitzats per al seu consum.

2. Les sancions imposades per aquestes infraccions es poden suspendre si l'infractor se sotmet a un tractament de deshabitació en un centre o servei degudament acreditat, en la forma i pel temps que es determinin per reglament.

Article 26.

Constitueixen infraccions lleus de la seguretat ciutadana:

a) L'incompliment de l'obligació d'obtenir la documentació personal.

b) La negativa a lliurar la documentació personal quan se n'hagi acordat la retirada o retenció.

c) L'omissió o la insuficiència de mesures per garantir la conservació de les documentacions d'armes o explosius, així com la falta de denúncia de la pèrdua o sostracció de les documentacions.

d) L'admissió de menors en establiments públics o en locals d'espectacles, si hi està prohibida, i la venda o servei de begudes alcohòliques a menors.

e) L'excés en els horaris establerts per a l'obertura d'establiments i la celebració d'espectacles públics o activitats recreatives.

f) Les irregularitats en l'emplenament dels registres previstos en les activitats amb transcendència per a la seguretat ciutadana i l'omissió de les dades o comunicacions obligatòries dins dels terminis establerts.

g) L'exhibició d'objectes perillosos per a la integritat física de les persones amb la finalitat de causar intimidació.

h) Desobeir els manaments de l'autoritat o dels agents, dictats en aplicació directa del que disposa aquesta Llei, si això no constitueix infracció penal.

i) Alterar la seguretat col·lectiva o originar desordres en les vies, espais o establiments públics.

j) Totes aquelles que, tot i no estar qualificades com a greus o molt greus, constitueixin incompliments de les obligacions o vulneració de les prohibicions que estableixen aquesta Llei o lleis especials relatives a la seguretat ciutadana, les reglamentacions específiques o les normes de policia dictades en execució d'aquestes.

Article 27.

Les infraccions administratives que preveu aquesta Llei prescriuen al cap de tres mesos, al cap d'un any o al cap de dos anys d'haver-se comès, segons si són lleus, greus o molt greus, respectivament.

SECCIÓ SEGONA. SANCIONS

Article 28.

1. Les infraccions determinades d'acord amb el que disposa la secció anterior poden ser corregides per les autoritats competents amb una o més de les sancions següents:

a) Multa de cinc milions una pessetes a cent milions de pessetes, per a infraccions molt greus. De cinquanta mil una pessetes a cinc milions de pessetes, per a infraccions greus. De fins a cinquanta mil pessetes, per a infraccions lleus.

b) Retirada de les armes i de les llicències o permisos corresponents.

c) Confiscació dels instruments o efectes utilitzats per a la comissió de les infraccions, i, en especial, de les armes, dels explosius, de les embarcacions d'alta velocitat o de les drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicòtropes.

d) Suspensió temporal de les llicències o autoritzacions o permisos des de sis mesos i un dia fins a dos anys per a infraccions molt greus, i fins a sis mesos per a les infraccions greus en l'àmbit de les matèries regulades en el capítol II d'aquesta Llei.

e) Clausura de les fàbriques, locals o establiments, des de sis mesos i un dia fins a dos anys per a infraccions molt greus i fins a sis mesos per a infraccions greus, en l'àmbit de les matèries regulades en el capítol II d'aquesta Llei.

En casos greus de reincidència, la suspensió i clausura a què es refereixen els dos apartats anteriors poden ser de dos anys i un dia a sis anys per a infraccions molt greus i fins a dos anys per a infraccions greus.

2. Les infraccions que preveu l'article 25 poden ser sancionades, a més, amb la suspensió del permís de conduir vehicles de motor fins a tres mesos i amb la retirada del permís o llicència d'armes, i s'ha de procedir evidentment a la confiscació de les drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicòtropes.

3. En casos d'infraccions greus o molt greus, les sancions que corresponen es poden substituir per l'expulsió del territori espanyol si els infractors són estrangers, d'acord amb el que preveu la legislació sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya.

4. Les sancions prescriuen al cap d'un any, de dos anys o de quatre anys, segons si les infraccions han estat qualificades de lleus, greus o molt greus.

Article 29

1. Són competents per imposar les sancions a què es refereix l'article anterior:

a) El Consell de Ministres per imposar qualsevol de les sancions que preveu aquesta Llei, per a infraccions molt greus, greus o lleus.

b) El ministre de l'Interior per imposar multes de fins a cinquanta milions de pessetes i qualsevol de les altres sancions previstes, per a infraccions molt greus, greus o lleus.

c) Els titulars dels òrgans a què es refereix l'article 2.b) d'aquesta Llei per imposar multes de fins a deu milions de pessetes i qualsevol de les altres sancions previstes, per a infraccions molt greus, greus o lleus.

d) Els governadors civils i els delegats del Govern a Ceuta i Melilla, per imposar multes de fins a un milió de pessetes, les sancions previstes en els apartats b) i c) de l'article anterior i la suspensió temporal de les llicències o autoritzacions de fins a sis mesos de durada, per a infraccions greus o lleus.

e) Els delegats del Govern en àmbits territorials inferiors a la província, per imposar multes de fins a cent mil

pessetes, i les sancions previstes en els apartats b) i c) de l'article anterior, per infraccions greus o lleus.

2. Per infraccions greus o lleus en matèria d'espectacles públics i activitats recreatives, tinença il·lícita i consum públic de drogues i per les infraccions lleus tipificades en els apartats g), h), i) i j) de l'article 26, els alcaldes són competents, prèvia audiència de la junta local de seguretat, per imposar les sancions de suspensió de les autoritzacions o permisos que hagin concedit els municipis i de multa en les quanties màximes següents:

- Municipis de més de cinc-cents mil habitants, de fins a un milió de pessetes.
- Municipis de cinquanta mil a cinc-cents mil habitants, de fins a cent mil pessetes.
- Municipis de vint mil a cinquanta mil habitants, de fins a cinquanta mil pessetes.
- Municipis de menys de vint mil habitants, de fins a vint-i-cinc mil pessetes.

Quan no es donin les circumstàncies que preveu el paràgraf anterior, en les matèries a què aquest es refereix, els alcaldes han de posar els fets en coneixement de les autoritats competents o, prèvia la substanciació de l'expedient oportú, han de proposar la imposició de les sancions que corresponguin.

Article 30

1. Les respectives normes reglamentàries poden determinar, dins dels límits que estableix aquesta Llei, la quantia de les multes i la durada de les sancions temporals per la comissió de les infraccions, tenint en compte la gravetat, la quantia del perjudici causat i la possible transcendència per a la prevenció, manteniment o restabliment de la seguretat ciutadana.

2. Els mateixos criteris han de tenir en compte les autoritats sancionadores, que han d'atendre a més el grau de culpabilitat, reincidència i capacitat econòmica de l'infractor, per concretar les sancions que sigui procedent imposar i, si s'escau, per graduar la quantia de les multes i la durada de les sancions temporals.

SECCIÓ TERCERA. PROCEDIMENT

Article 31

1. Només es pot imposar una sanció per les infraccions que preveu aquesta Llei en virtut d'un procediment instruït a aquest efecte i d'acord amb els principis d'audiència a l'interessat, economia, celeritat i sumarietat.

2. Llevat del que disposa aquesta secció, el procediment sancionador s'ha de tramitar d'acord amb el que estableix la Llei de procediment administratiu.

3. És competent per ordenar la incoació dels expedients sancionadors, independentment de la sanció que en definitiva sigui procedent imposar, qualsevol de les autoritats esmentades a l'article 2 d'aquesta Llei, dins els àmbits territorials respectius.

Article 32

1. No es poden imposar sancions penals i administratives per uns mateixos fets.

2. Quan les conductes a què es refereix aquesta Llei puguin revestir caràcter d'infracció penal, s'han de remetre al Ministeri Fiscal els antecedents necessaris de les actuacions practicades, encara que això no impedeix la tramitació d'expedients sancionadors pels mateixos fets. No obstant això, la resolució definitiva de l'expedient només es pot produir quan sigui ferma la resolució dictada en l'àmbit penal, i fins aleshores queda interromput el termini de prescripció.

3. Les mesures cautelars adoptades per les autoritats sancionadores abans de la intervenció judicial es poden mantenir en vigor mentre no es dicti un pronunciament exprés sobre el tema de les autoritats judicials.

Article 33

En els processos penals en què intervingui el Ministeri Fiscal, si se n'acorda l'arxivament o es dicta acte de sobreseïment o sentència absolutòria perquè s'acredita que els fets no són constitutius d'infracció penal, aquell ha de remetre a l'autoritat sancionadora una còpia de la resolució i dels particulars que consideri necessaris, si aquells poden ser objecte de sanció administrativa de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

Article 34

En els supòsits dels dos articles anteriors, l'autoritat sancionadora està vinculada pels fets declarats provats en la via judicial.

Article 35

En qualsevol procediment sancionador que s'instrueixi en les matèries objecte d'aquesta Llei, l'autoritat que n'hagi ordenat la iniciació pot optar per nomenar instructor i secretari, de conformitat amb el que estableix l'article 135 de la Llei de procediment administratiu, o encarregar-ne la instrucció a la unitat administrativa corresponent.

Article 36

1. Iniciat l'expedient sancionador, es poden adoptar les mesures cautelars imprescindibles per al desenvolupament normal del procediment, evitar la comissió de noves infraccions o assegurar el compliment de la sanció que s'hi pugui imposar.

2. Aquestes mesures, que han de ser proporcionades a la naturalesa i a la gravetat de la infracció, poden consistir en l'adopció de mesures d'acció preventiva i en la realització d'actuacions per al manteniment o restabliment de la seguretat ciutadana, d'acord amb el que disposa aquesta Llei i especialment en:

- a) El dipòsit en un lloc segur dels instruments o efectes utilitzats per a la comissió de les infraccions i, en particular, de les armes, explosius, embarcacions d'alta velocitat, o drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicòtropes.
- b) L'adopció de mesures provisionals de seguretat de les persones, els béns, els establiments o les instal·lacions que estiguin en situació de perill, a càrrec dels titulars.
- c) La suspensió o clausura preventiva de fàbriques, locals o establiments.
- d) La suspensió, parcial o total de les activitats dels establiments que siguin notòriament vulnerables i no tinguin en funcionament les mesures de seguretat obligatòries.
- e) La retirada preventiva d'autoritzacions, permisos, llicències i altres documents expedits per les autoritats administratives, en el marc del que disposa aquesta Llei.

3. La durada de les mesures cautelars de caràcter temporal no pot excedir la meitat del termini que preveu aquesta Llei per a la sanció que pugui correspondre a la infracció comesa.

4. Excepcionalment, en supòsits de possible desaparició de les armes o explosius, de greu risc o de perill imminent per a persones o béns, les mesures que preveu la lletra a) de l'apartat 2 anterior poden ser ordenades directament pels agents de l'autoritat, i han de ser ratifica-

des o revocades per aquesta dins el termini màxim de quaranta-vuit hores.

Article 37

En els procediments sancionadors que s'instrueixin en les matèries objecte d'aquesta Llei, les informacions aportades pels agents de l'autoritat que hagin presenciats els fets, prèvia ratificació en el cas d'haver estat negats pels inculpats, constitueixen una base suficient per adoptar la resolució que sigui procedent, llevat que hi hagi una prova en contra i sense perjudici que aquells hagin d'aportar a l'expedient tots els elements probatoris disponibles.

Article 38

1. Les sancions imposades en les matèries objecte d'aquesta Llei són executives des que la resolució adquireix fermesa en la via administrativa.

2. Quan la sanció sigui de naturalesa pecuniària i no estigui legalment o reglamentàriament previst un termini per satisfer-la, l'autoritat que la va imposar l'ha d'assenyalar, sense que pugui ser inferior a quinze dies hàbils ni superior a trenta.

Article 39

La resolució ferma en la via administrativa dels expedients sancionadors per faltes greus i molt greus es pot fer pública, en virtut d'acord de les autoritats competents, en els termes que es determinin per reglament.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Tenen la consideració d'autoritats als efectes d'aquesta Llei les corresponents de les comunitats autònomes amb competències per a la protecció de persones i béns i per al manteniment de la seguretat ciutadana, d'acord amb el que disposen els corresponents estatuts i la Llei orgànica de forces i cossos de seguretat, i poden imposar les sancions i altres mesures determinades en aquesta Llei en les matèries sobre les quals tinguin competència.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogats:

- La Llei 45/1959, de 30 de juliol, d'ordre públic.
- La Llei 36/1971, de 21 de juliol, sobre modificació de determinats articles de la Llei d'ordre públic.

- El Reial decret Llei 6/1977, de 25 de gener, pel qual es modifiquen determinats articles de la Llei d'ordre públic.

- L'apartat 5 de l'article 7 de la Llei 62/1978, de 26 de desembre, de protecció jurisdiccional dels drets fonamentals de la persona.

- El Reial decret 3/1979, de 26 de gener, sobre protecció de la seguretat ciutadana.

- Totes les altres disposicions, del mateix rang o inferior, que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.-Les disposicions d'aquesta Llei i les que en execució d'aquesta aprovi el Govern, determinades per raons de seguretat pública, s'entenen dictades a l'empara de l'article 149.1.29 de la Constitució.

Segona.-1. Les disposicions relatives als espectacles públics i activitats recreatives que conté aquesta Llei, així com les normes de desplegament d'aquestes, són d'aplicació general en defecte de les que puguin dictar les comunitats autònomes amb competència normativa en aquesta matèria.

2. En tot cas, l'aplicació del que estableixen les esmentades disposicions correspon a les comunitats autònomes amb competència en la matèria.

Tercera.-Aquesta Llei té caràcter de llei orgànica excepte en els articles 2; 3;4; 5.1; 6; 7; 8; 9; 12; 13; 22; 23, en tots els apartats del paràgraf 1, excepte el c);25; 26; 27; 28.1 i 3; 29; 30; 31; 32; 33; 34; 35; 36; 37; 38; 39; disposició derogatòria i disposicions finals primera, segona, quarta i cinquena, que tenen caràcter ordinari.

Quarta.-El Govern ha de dictar les normes reglamentàries que siguin necessàries per determinar les mesures de seguretat i control que es poden imposar a entitats o establiments.

Cinquena.-S'autoritza el Govern per actualitzar les quanties de les sancions pecuniàries que preveu aquesta Llei, tenint en compte les variacions d'índex de preus de consum.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 21 de febrer de 1992.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZALEZ MARQUEZ